

Associacions col·laboradores

Tots els dies 9

10 de novembre de 2012
(Alaquas)

Faustí Barberà i Martí

(1850-1924)

De Regionalisme y Valentinitutura, l'obra que arreplega el pensament valencianista de Faustí Barberà

Convencio Valencianista
www.convenciovalencianista.org
administracio@convenciovalencianista.org

Convencio Valencianista
www.convenciovalencianista.org
administracio@convenciovalencianista.org

FAUSTÍ BARBERÀ I MARTÍ

Faustí Barberà i Martí (Alaquas 1850-Valencia ciutat 1924)

Faustí Barberà es el primer referent d'un valencianisme que, arrelat en aquells paradigmes que definixen les característiques del Poble Valencià i els seus icons identitaris, es mostra modern i modernisador. No debades el nostre personage, degut als seus viages i contactes en Europa, especialment en Alemanya, participarà de les corrents nacionalistes que ajudaran a que en el s. XIX es conformen diferents estats i nacions en este continent.

Faustí Barberà i Martí naix en la localitat d'Alaquas (l'Horta de Valencia) en 1850 i mor en la ciutat de Valencia en 1924. Estudià medicina i dedicà els primers anys en l'eixercici d'esta professio a investigar enfermetats epidèmiques, sobreeixint meritoriament per la seua labor arrant de l'epidemia de colera que es declarà en 1885. Molt important fon tambe la seua dedicacio en el camp de l'ensenyança per a sorts, en la qual era tota una autoritat. Participà dels estudis pedagògics i les tècniques pioneres que es desenrollaven en Europa sobre esta deficiencia -viajà per França, Italia, Alemanya-, arribant a escriure un tractat-metodo, *De la enseñanza del sordomudo por el método oral puro* (1894), que supondrà una renovacio en el sistema i tractament de la sordera i contribuirà a la modernisacio dels tractaments en l'Estat espanyol, puix es convertí en una obra de referencia. Es autor tambe de *La filosofia del lenguaje* i *La intubación laríngea*, obres relacionats en esta problematica. Fon destacada la seua labor en la Facultat de Medicina; tant es aixina que va ser el promotor-organizador del I Congrès Medic Regional de Valencia (1891) i director del *Boletín del Instituto Médico Valenciano* i de la *Revista Valenciana de Ciencias Médicas*.

El seu treball científic i professional fon compaginat en l'interés per la llengua i la cultura valencianes, arribant a publicar diferents estudis vinculats principalment en l'història mèdica valenciana, pero tambe en la lliteratura; valga d'eixemple *Conferencias sobre bio-bibliografía de Carlos Ros* (1905). Conegue a Mossen Alcover i la seua labor. La seua vida activa i compromesa en el valencianisme el dugue a formar part de la junta directiva de Lo Rat Penat, a ser Director del Centre de Cultura Valenciana i el convertiren en referent i suport d'entitats com Valencia Nova (de la que fon fundador (1906) i president en 1907) o d'encontres com la I Assam-

blea Regionalista Valenciana (abril 1907). La seua concepcio política chocà frontalment en el "llorentinisme/ratpenatisme" i especialment en el blasquisme, moviment este que actuà d'impediment frontal al desenroll del seu ideari i el de la joventut que s'agrupava en Valencia Nova.

El seu bagatge teòric sobre el valencianisme i el nacionalisme, que ell denomina regionalisme, els explicarà en la conferència que donava inici al curs acadèmic de Lo Rat Penat en 1902, la qual, despuix d'una revisio crítica i una ampliacio en diferents comentaris, es publicaria en 1910 baix el títol *De Regionalisme i Valentínicaultura, discurs vell i comentaris nous*. Eixe corpus teòric, que en mes o manco fortuna sera base per al moviment valencianista de les primeres dècades del s. XX, quedà en l'oblit fins a molt despuix dels primers anys de la Transicio, tenint una rellectura important ya en ple segle XXI, als cent anys de la seua publicacio.

Faustí Barberà supon una aportacio bàsica per al valencianisme que no ha deixat de tindre la seua rellevancia en la societat valenciana, encara que nomes fora en uns àmbits minoritaris. Uns altres pobles tenen els seus "pares de la patria", nosatres podem afirmar que Faustí per a res es queda arrere en quan a explicitar un sentiment de valenciania; mes encara, desenrolla tot un argumentari que soste eixe sentiment i que dut a la praxis es convertí en un model d'organisacio polític-administrativa i territorial valenciana, aixina com de relacio de Valencia en l'Estat, al qual concep plurinacional. No hem d'oblidar que precisament sera un dels opositors fonamentals a la constitucio d'una Mancomunitat Llevantina (projecte de les Corts espanyoles de 1914) que compreguera al Regne de Valencia, Murcia i Albacete.

A banda de les obres escrites ya relacionades, es autor també, entre unes altres, de: *¡¡Per defendres de la lepra!! Cartilla dedicada a la clase treballadora* (1907), *Importancia del Monasteri del Puig de Sta. Maria* (1915), *Per a valencians* (1913); aixina com de diferents discursos institucionals i notes biogràfiques sobre personages valencians il·lustres.

(JMM)